

دانستنیهای نوروز

ما ایرانیان هرساله و درهرجای دنیا که باشیم درآخرین روزهای اسفند ماه به استقبال عید نوروز می رویم .

ما ایرانیان هرساله و درهرجای دنیا که باشیم درآخرین روزهای اسفند ماه به استقبال عید نوروز می رویم . مادران خانه تکانی می کنند و اسباب و اثاثیه ی کهنه را دورمی ریزند. سبزه ی عید می کارند و برای بچه ها لباس نو می خرند. در خانه های شیراز سبز کردن گندم، عدس، تره تیزک، ده پانزده روز به عید مانده صورت می گیرد. برای این کار از ظرفی استفاده می کنند که از جنس مس یا روی باشد.

به روزهای پایانی سال هم که نزدیک می شویم ظ مراسم دیگری مانند چهارشنبه سوری و پنج شنبه ی آخر سال را برگزار می کنیم .

موقع تحویل سال نو همه اهل خانه با لباس نو بر سر سفره می نشینیم، مادر اسپند دود می کند، یکی از بچه ها شمع روشن می کند، پدر قرآن می خواند و همه دعای تحویل سال نو را زمزمه می کنیم.

هر کدام از این آداب و رسوم عید، فلسفه خاص خود را دارد؛ مادر اسپند دود می کند برای دوری از چشم زخم حسود، با روشن کردن شمع، بر روشنایی خانه و زندگی تاکید می شود. قرآن خوانده می شود تا در آغاز سال نو دل ها به سوی خداوند بزرگ سوق داده شود و از صاحب قرآن خواسته شود که در این سال جدید نیز یار و مددکار اهل خانه باشد.

یکی دیگر از آداب عید نوروز، رفتن به زیارت اهل قبور در آغازین روزهای سال نو و نیز برگزاری مراسم تحویل سال در کنار قبور شهدا است. تشریف و حضور در اماکن مقدسه و برگزاری مراسم تحویل سال نو در آن مکانها نیز از جمله آداب نوروز می باشد.

با تحویل شدن سال نو، افراد خانواده فرا رسیدن این عید بزرگ و باستانی را به یکدیگر تبریک می گویند و به خانه ی همسایگان و افراد بزرگ تر مانند پدر بزرگ ها یا مادر بزرگ ها می روند و به آن ها نیز آغاز رویش دوباره زمین و نو شدن سال را تبریک می گویند . بزرگ تر ها نیز برای به یاد ماندن و شیرین تر شدن این روز های بزرگ و کهن به بچه ها ((عیدی)) می دهند و این جشن و سرور را تا سیزدهم نوروز ادامه می دهند.

در سیزدهمین روز از نوروز هم همه ی خانواده های ایرانی در هر جای کره ی زمین که باشند به دامان طبیعت می روند و نعمت های خدا را در رویش دوباره گیاهان و سرسبزی طبیعت گرمای می دارند . خوردن کاهو سکنجبین و چغاله بادام از خوردنی های مرسوم عصر سیزده به در می باشد.

البته این جشن کهن نیز در بیشتر کشورها ی همسایه ایران (که در زمان های گذشته قسمتی از ایران بوده اند) نیز به همین شکل بر گزار می گردد . بسیاری از شاعران و دانشمندان ایرانی مانند ابوریحان بیرونی و فردوسی و سعدی و... از مهم و کهن بودن این عید بزرگ در دیوان شعرها و کتاب های علمی خود نام برده اند ظ لذا وظیفه ی ما به عنوان یک ایرانی حفظ و انجام این مراسم ها می باشد ظ تا این سنت چندین هزار ساله کهن و مبارک به دست فراموشی سپرده نشود.